ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

Sa ollet warjo-paigas meile,
O Jssand, pölweſt pölweni,
Ka kaitsjas, warjus kigill' neile
Ke ſünd'wa ilma otſani.
Kik otſa lääp, So waim iks jääp;
Kui tuhh.t ilma kadduwa,
Ei ſa ſa útten kadduma.

Jo enne kui kik mäe ſaiwa,
Nink alluſt panti ilmale;
Ja enne kui päiw tõſſi taiwa,
Sis ollit ſinna ammoke.
Kik otſa lääp, So waim iks jääp;
Sa ollet kohhalt muutmata,
So ello-aig ilmotſata.

Mes omma tuhhat ajastaiga
So een? — kui päiw, mes heilane;
Sa laſſet kui ô-wahhi-aiga
Neil möda-jõuda ruttuste.
Kik otſa lääp, So waim iks jääp;
Ei olle ſinnul kaddumiſt,
Ei ſinno ajal löppemiſt.

Tõeſt ma nink taiwas lâwa hukka,
Nink neid kui reiwaſt mudetas;
Ja ilmal tullep ots nink tukka,
Kui tedda pörmo heidetas;
Kik otſa lääp, So waim iks jääp,
Ni kui ta olli iggaweſt
Nink kike aigu algmiſeſt.